

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 75

23 stycznia 2024

Huna w Tybecie

Trzy duchy lub Ja, albo trzy dusze, jako elementy duchowe w hunie, występują w wierze tybetańskiej bon. Bon jako starożytna tybetańska tradycja religijna istniała przed buddyzmem tybetańskim. Po prześladowaniach ze strony buddystów, trwających wiele wieków, współcześnie z nim koegzystuje.

Bon jest najstarszą duchową tradycją Tybetu. Zawiera w sobie nauki i praktyki znajdujące zastosowanie w każdej sferze życia, włączając w to relacje z naturą, postawę etyczną i moralne zachowanie, rozwijanie miłości, współczucia, radości i wewnętrznej harmonii oraz najwyższe nauki bonu – wielką doskonałość zwaną dzogczen.

Według bon człowiek składa się z trzech duchów, podobnie jak w hunie. W Tybecie trzy Ja (niższe, średnie i wyższe) określone są jako: sem, ji i la.

La (wyższy duch) według tybetańskiej tradycji bon jest to jeden z aspektów umysłu, obok ji i sem. Odpowiada wyższemu Ja według huny. La w języku kodowym huny oznacza światło, jest to święty symbol wyższego Ja reprezentowany przez Słońce, jako dawcę życia na Ziemi. Ra lub la oznacza także Słońce w jednym z polinezyjskich dialektów używanym jako język kodowy.

W bezpośrednim tłumaczeniu oznacza duszę, ale należy je raczej rozumieć jako głębię tego, kim jesteśmy, karmiczną zdolność posiadania pozytywnych ludzkich właściwości. Związane jest ze śladami karmicznymi, które sprawiają, że istota odradza się

jako człowiek, nie zaś żółw czy bóg. Stanowi podstawę witalności i wewnętrznej siły posiadanej przez człowieka. Można je również zrozumieć jako podstawową ludzką dobroć, jako że dobroć pociąga za sobą zdolność rozwijania pozytywnych właściwości. W tybetańskiej astrologii mówi się, że la jest matką siły życiowej.

Ji – według bon – jest odzwierciedlającym aspektem umysłu, w którym zdolności i właściwości zawarte w La pojawiają się w doświadczeniu. Odpowiada średniemu Ja według huny.

Sem – według bon – jest to aktywny, konceptualny aspekt umysłu. Posiada on zdolność rozumienia, osądzania, gromadzenia wiedzy i decydowania. Jego aktywność zależna jest od stanu pozostałych aspektów umysłu: la i ji. Odpowiada niższemu Ja według huny.

Bon to rdzenna tradycja duchowa Tybetu, obecna na długo zanim buddyzm przywędrował z Indii. System nauk bon jest zdecydowanie bogatszy niż buddyjski. Dziewięć ścieżek bon zawiera nauki na tematy praktyczne, takie jak gramatyka, astrologia, medycyna, przepowiadanie przyszłości, egzorcyzmy, uspokajanie duchów, nauki o logice, epistemologii, metafizyce, również rysunek i poezję, różne poziomy tantry w tym tantry dzogczen, oraz pełną linię przekazu wielkiej doskonałości (dzogczen).

Według tradycji bon jest to nieprzerwana linia przekazu rozpoczynająca się 18 tysięcy lat temu i obejmująca swym zasięgiem całą środkową, południową i zachodnią Azję, docierając również do południowo-wschodniej Azji. Obszar zasięgu i czasokres istnienia tradycji bon pokrywa się z zasięgiem i czasokresem istnienia aryjsko-słowiańskiego Imperium Ramy. Imperium Ramy obejmowało obszar od środkowej, południowej i zachodniej Azji, po wschodnią i środkową Europę.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net